

Pradžia>Šeimos teisė ir paveldėjimas>Paveldėjimas>Paveldėjimas

Dėmesio! Šiame puslapyje originalo kalba ([lt](#)) neseniai atlikta pakeitimų.

Puslapį jūsų pasirinkta kalba šiuo metu rengia mūsų vertėjai.

Jis jau išverstas į šias kalbas.

Swipe to change

anglų

Paveldėjimas

Estija

Ši informacijos suvestinė parengta kartu su ES notariatų taryba (CNUE).

1 Kaip išdėstoma paskutinė valia dėl turto palikimo (testamentu, bendruoju testamentu, paveldėjimo susitarimu)?

Testatorius paskutinę valią dėl turto palikimo mirties atveju gali pareikšti sudarydamas testamentą arba paveldėjimo susitarimą. Testamentai gali būti notariniai ir asmeniniai. Testatorius testamentą arba jo dalį gali panaikinti bet kuriuo metu, vėliau sudarydamas testamentą arba paveldėjimo susitarimą. Ši taisyklė netaikoma bendrajam sutuoktinių testamentui, nes tokių testamentų pakeitimai ir panaikinimo atvejai reglamentuojami specialiomis taisyklėmis.

Notariniai testamentai

Notarinis testamentas yra notaro patvirtintas testamentas arba testamentas, kurį sudarė testatorius ir užklijuotame voke perdavė saugoti notarui.

Notariniame testamente notaras patvirtina testamentą, kurį parengė atsižvelgdamas į testatoriaus testamentinę valią, arba testatorius sudaro testamentą ir atiduoda jį tvirtinti notarui. Notarinį testamentą testatorius privalo pasirašyti notaro akivaizdoje.

Notaras taip pat gali patvirtinti ir ne jaunesnio nei 15 metų nepilnamečio sudarytą testamentą. Tokiam nepilnamečiam testatoriui nereikia gauti savo teisinio atstovo sutikimo.

Tuo atveju, jeigu testamentas perduodamas saugoti notarui, testatorius asmeniškai įteikia surašytą savo testamentinę valią užklijuotame voke ir notarui pareiškia, kad tai yra jo testamentas. Tokiu atveju notaras parengia notarinį aktą dėl testamentavimo fakto, ir šį aktą pasirašo testatorius ir notaras. Testatorius bet kuriuo metu gali atsiimti notarui perduotą saugoti testamentą. Tokiu atveju notaras parengia notarinį aktą dėl testamentavimo fakto, ir šį aktą pasirašo testatorius ir notaras.

Notariniai testamentai galioja neribotą laiką, t. y. galioja tol, kol yra pakeičiami arba panaikinami.

Asmeniniai testamentai

Asmeninis testamentas yra arba dalyvaujant liudytojams pasirašytas testamentas, arba ranka surašytas testamentas.

Testatorius neprivalo pats surašyti liudytojų akivaizdoje pasirašyto testamentavimo teksto (tokio testamentavimo taip pat neprivaloma surašyti ranka), tačiau jis turi būti pasirašomas dalyvaujant ne mažiau kaip dviem veiksniams liudytojams, be to, testamente būtina nurodyti testamentavimo sudarymo datą ir metus. Pasirašant testamentą privalo dalyvauti liudytojai. Testatorius privalo informuoti liudytojus, kad jie buvo iškviešti paliudyti testamentavimo faktą ir kad testamente atsispindi testatoriaus testamentinė valia. Nereikalaujama, kad liudytojai susipažintų su testamentavimo turiniu. Liudytojai testamentą pasirašo iš karto po to, kai jį pasirašo testatorius. Savo atitinkamais parašais liudytojai patvirtina, kad testatorius pats pasirašė testamentą ir kad, jų supratimu, testatorius yra veiksnus sudaryti testamentą. Asmuo negali būti liudytoju, jeigu jo aukštutinės linijos giminaičiai ar palikuonys, broliai ir seserys ir jų palikuonys ir sutuoktinis ir jo aukštutinės linijos giminaičiai ar palikuonys bus paveldėtojai pagal testamentą.

Ranka surašomą testamentą testatorius privalo nuo pradžios iki pabaigos surašyti ranka (tokio testamentavimo negalima rašyti rašomąja mašinėle, spausdinti spausdintuvu arba surašyti kitokiu mechaniniu būdu), be to, testamente būtina nurodyti testamentavimo sudarymo datą ir metus. Ranka surašytą testamentą testatorius turi pasirašyti asmeniškai.

Asmeninį testamentą testatorius gali pasilikti arba atiduoti saugoti kitam asmeniui.

Asmeninis testamentas nustoja galioti, jeigu praėjus šešiams mėnesiams nuo jo sudarymo dienos testatorius vis dar yra gyvas. Jeigu asmeniniame testamente nenurodyta testamentavimo sudarymo data ar metai ir jokių kitų būdų neįmanoma nustatyti jo sudarymo laiko, toks testamentas negalioja.

Bendrasis sutuoktinių testamentas

Bendrajį sutuoktinių testamentą sudaro abu sutuoktiniai. Šiame testamente jie vienas kitą paskiria savo įpėdiniu arba pateikia kitus nurodymus dėl turto palikimo mirties atveju.

Bendrajame sutuoktinių testamente, kuriame jie vienas kitą paskiria vieninteliu savo įpėdiniu, sutuoktiniai gali nurodyti asmenį, kuriam sutuoktinio mirties atveju pereis pergyvenusio sutuoktinio paveldima palikimo dalis.

Bendrajį sutuoktinių testamentą turi patvirtinti notaras. Notaras šios rūšies testamentą parengia remdamasis sutuoktinių testamentine valia, o sutuoktiniai privalo pasirašyti testamentą notaro akivaizdoje.

Bendrajame sutuoktinių testamente pareikštą valią atšaukti gali bet kuris sutuoktinis, kol abu sutuoktiniai yra gyvi. Testamentą, kuriuo atšaukiama minėta valia, turi patvirtinti notaras. Valia yra laikoma atšaukta kitam sutuoktiniui gavus notarine tvarka perduodamą pranešimą dėl valios atšaukimo. Mirus vienam sutuoktiniui, pergyvenęs sutuoktinis savo valią atšaukti gali tik jeigu jis, remdamasis bendruoju testamentu, atsisako jam pagal bendrajį testamentą skirtos palikimo dalies.

Bendrasis sutuoktinių testamentas nustoja galioti, jeigu santuoka nutraukiama iki testatoriaus mirties. Jis taip pat nustoja galioti, jeigu testatorius prieš savo mirtį pateikė teismui prašymą nutraukti santuoką arba davė rašytinį sutikimą dėl santuokos nutraukimo, arba turėjo teisę pateikti prašymą dėl santuokos pripažinimo negaliojančia ir tokį prašymą pateikė teismui.

Paveldėjimo susitarimai

Paveldėjimo susitarimas yra testatoriaus ir kito asmens susitarimas, kuriuo testatorius kitą sandorio šalį arba kitą asmenį paskiria savo įpėdiniu ir nurodo testamentinę išskirtinę, testamentinę prievolę arba testamentinį nurodymą. Testatorius su savo įpėdiniu pagal įstatymą taip pat gali sudaryti paveldėjimo susitarimą dėl fakto, kad įpėdinis pagal įstatymą atsisako palikimo.

Paveldėjimo susitarime testatorius taip pat gali vienašališkai pareikšti valią; tokiu atveju pareikštai valiai taikomos testamente nurodytos sąlygos.

Paveldėjimo susitarimus turi parengti ir patvirtinti notaras. Paveldėjimo susitarimai pasirašomi notaro akivaizdoje.

Paveldējimo susitarimą arba jame pareiškštą valią galima atšaukti arba panaikinti, kol šalys dar yra gyvos, asmenims sudarant notaro tvirtinamą susitarimą arba naują paveldėjimo susitarimą.

Be to, paveldėjimo susitarimo galima atsisakyti. Testatorius gali atsisakyti paveldėjimo susitarimo, jeigu šiame susitarime buvo numatyta atsisakymo teisė. Atsisakyti paveldėjimo susitarimo taip pat galima tais atvejais, kai paveldėjimo teisę turintis asmuo padarė nusikaltimą testatoriui, jo sutuoktiniui arba testatoriaus aukštutinės linijos giminaičiui ar palikuoniui, arba jeigu kita sandorio šalis tyčia pažeidė teisės aktais jai suteiktą teisę mokėti išlaikymą testatoriui. Testatorius gali atsisakyti paveldėjimo susitarimo ir tuo atveju, kai paveldėjimo susitarimo šalis, turinti nuolatinių įsipareigojimų testatoriui jam gyvam esant, – visų pirma mokėti jam išlaikymą, – tyčia ir padarydama materialinės žalos pažeidžia tokių įsipareigojimą. Paveldėjimo susitarimo atsisakoma padarant notaro tvirtinamą pareiškimą, apie kurį informuojama kita sandorio šalis. Abipusio paveldėjimo susitarimo atveju, jeigu dėl atsisakymo teisės susitariama paveldėjimo susitarime, nustoja galioti visas sandoris, jeigu viena šalis jo atsisako, išskyrus atvejus, kai paveldėjimo susitarime nustatyta kitaip. Teisė atsisakyti abipusio paveldėjimo susitarimo išnyksta mirus vienai iš šalių. Mirus vienai šaliai, pergyvenusioji paveldėjimo susitarimo šalis savo valią atšaukti gali tik jeigu ji, remdamasi bendroju testamentu, atsisako pagal paveldėjimo susitarimą skirto palikimo.

2 Ar paskutinė valia turi būti registruojama, ir jeigu taip, kokiū būdu?

Notariniai testamentai ir paveldėjimo susitarimai, notarui patvirtinus notarinį aktą, kitą darbo dieną visada registruojami paveldėjimų registre. Be to, reikalaujama, kad notaras paveldėjimų registre registruotų visus paveldėjimo susitarimų pakeitimus, susitarimus dėl paveldėjimo susitarimų nutraukimo ir pareiškimus dėl paveldėjimo susitarimų atsisakymo. Registravimo pareigos pažeidimas nedaro poveikio testamentu galiojimui. Asmeninio testamentu sudarymo faktą paveldėjimų registre gali įregistruoti testatorius arba bet kuris asmuo, kuris turi informacijos apie asmeninį testamentą ir kurio testatorius prašė padaryti įrašą. Asmeninių testamentų nebūtina registruoti paveldėjimų registre. Notarinius testamentus ir paveldėjimo susitarimus paveldėjimų registre registruoja testamentą arba paveldėjimo susitarimą patvirtinęs notaras arba notaras, kuriam testamentas perduotas saugoti. Norėdamas tai padaryti, notaras padaro įrašą paveldėjimo registre arba šiuo tikslu registruvi įteikia pranešimą. Nuo 2015 m. sausio 1 d. notaras nebeprivalo teikti pranešimų paveldėjimų registruvi – dabar jie pakeičia paveldėjimų registro duomenis padarydami atitinkamus įrašus.

Duomenys apie asmeninius testamentus gali būti įrašomi į paveldėjimų registrą per valstybinį portalą <http://www.eesti.ee/>; tai gali padaryti bet kuris asmuo, kuris turi informacijos apie sudarytą testamentą ir kurio testatorius prašė padaryti įrašą.

3 Ar taikomi laisvės išreikšti paskutinę valią dėl turto palikimo apribojimai (pvz., privalomoji palikimo dalis)?

Paprastai testamentų sudarymui netaikomi jokie ribojimai, testatoriaus teisė pareikšti savo valią paprastai taip pat neribojama, jeigu jis sudarė testamentą. Laisvę sudaryti testamentą riboja privalomosios palikimo dalies institutas, kuriuo suvaržoma testatoriaus laisvė palikti turtą įpėdiniais savo nuožiūra. Jeigu testatorius testamentu arba paveldėjimo susitarimu atėmė paveldėjimo teisę iš palikuonio, tėvų ar sutuoktinio, kuris turi teisę paveldėti pagal įstatymą ir kurio atžvilgiu testatorius mirties metu turi išlaikymo prievolę pagal Šeimos teisės įstatymą, arba testatorius sumažino jų palikimo dalį, palyginti su jų dalimis paveldint pagal įstatymą, tokie asmenys turi teisę reikalauti, kad įpėdiniai perduotų jiems privalomąją palikimo dalį. Todėl privalomosios palikimo dalies paveldėtojas turi teisę pagal Prievolių teisės įstatymą pareikšti įpėdiniais ieškinį. Ieškinio pagrindą sudaro faktas, kas asmuo, turintis teisę gauti privalomąją palikimo dalį, gali reikalauti sumokėti pinigų sumą, kuri yra lygi privalomajai palikimo daliai, pagrįstai palikimo verte. Asmuo, kuris pasinaudoja teise į privalomąją palikimo dalį, nėra laikomas įpėdiniu. Privalomosios palikimo dalies dydis sudaro pusę palikimo dalies, kurią įpėdinis gautų paveldėdamas pagal įstatymą, jeigu visi įpėdiniai pagal įstatymą priimtų palikimą, vertės.

4 Jei paskutinė valia dėl turto palikimo neišreikšta, kas yra paveldėtojas ir kiek turto paveldi?

Jeigu testatorius nepalikė galiojančio testamentu arba nesudarė paveldėjimo susitarimo, palikimas laikomas netestamentiniu ir reglamentuojamas įstatymu. Jeigu testatorius testamente arba paveldėjimo susitarime nepareiškė valios dėl viso savo turto, toks neapartas turtas paveldimas pagal įstatymą. Testatoriaus sutuoktinis ir giminaičiai yra įpėdiniai pagal įstatymą; paveldima trimis eilėmis. Sutuoktinis paveldi pagal įstatymą kartu su įpėdiniais pagal įstatymą.

Pirmąja eile paveldi testatoriaus palikuonys (vaikai, įvaikiai, vaikaičiai ir t. t.). Kartu su pirmos eilės įpėdiniais sutuoktinis paveldi palikimo dalį, lygią testatoriaus vaiko palikimo daliai, bet ne mažiau kaip ketvirtadalį palikimo.

Jeigu pirmos eilės įpėdinių nėra, antrąja eile paveldi testatoriaus tėvai ir jų palikuonys (testatoriaus broliai ir seserys). Jeigu atsiradus palikimui abu testatoriaus tėvai yra gyvi, jie visą palikimą paveldi lygiomis dalimis. Jeigu palikėjo tėvas ar motina atsiradus palikimui yra mirę, palikimas pereina mirusiojo tėvo (motinos) vaikams, įvaikiams, vaikaičiams ir t. t. Pusę palikimo kartu su antros eilės įpėdiniais paveldi sutuoktinis.

Jeigu antros eilės įpėdinių nėra, trečiąja eile paveldi testatoriaus seneliai ir jų palikuonys (t. y. testatoriaus tetos ir dėdės). Jeigu atsiradus palikimui visi testatoriaus seneliai yra gyvi, jie visą palikimą paveldi lygiomis dalimis. Jeigu atsiradus palikimui testatoriaus senelis iš tėvo arba motinos pusės yra miręs, palikimas pereina mirusio senelio vaikams, įvaikiams, vaikaičiams ir t. t. Jeigu tokio senelio nėra, jo dalį paveldi kitas tos pačios šeimos pusės senelis. Jeigu ir kitas senelis yra miręs, palikimą paveldi jo vaikai, įvaikiai, vaikaičiai ir t. t. Jeigu atsiradus palikimui abu testatoriaus seneliai iš tėvo pusės arba abu seneliai iš motinos pusės yra mirę ir jie neturi nė vieno palikuonio, palikimas pereina palikėjo senelio kitos šeimos pusės seneliams ir jų vaikams, įvaikiams, vaikaičiams ir t. t. Su pirmos eilės įpėdiniais susijusios nuostatos taikomos palikuoniams, kurie įpėdiniais tampa vietoj savo tėvų.

Jeigu testatorius buvo susituokęs ir neturėjo pirmos arba antros eilės įpėdinių, sutuoktinis paveldi visą palikimą.

Jeigu testatorius neturėjo įpėdinių pagal įstatymą arba sutuoktinio, įpėdinis pagal įstatymą yra palikimo atsiradimo vietos savivaldybė. Palikimo atsiradimo vieta laikoma paskutinė testatoriaus gyvenamoji vieta. Jeigu testatoriaus paskutinė nuolatine gyvenamoji vieta buvo ne Estijoje, tačiau paveldėjimui turi būti taikoma Estijos teisė, įpėdinis pagal įstatymą yra Estijos Respublika.

5 Kokia institucija kompetentinga:

5.1 Spręsti paveldėjimo klausimus?

Estijoje paveldėjimo procedūrą vykdo paveldėjimo procedūros pradėjimo vietos Estijoje notaras. Notaras paveldėjimų registre padaro įrašą apie pradėtą paveldėjimo procedūrą.

5.2 Priimti pareiškimą dėl paveldėjimo atsisakymo arba priėmimo?

Pareiškimai dėl palikimo priėmimo arba atsisakymo turi būti pateikti paveldėjimo procedūrą vykdančiam notarui. Pareiškimus taip pat gali patvirtinti kitas notaras, kuris tuomet pareiškimą perduoda procedūrą vykdančiam notarui.

Specialius įgaliojimus turintys konsuliniai pareigūnai, kurie dirba Estijos užsienio atstovybėse, taip pat gali patvirtinti pareiškimus dėl palikimo priėmimo arba atsisakymo. Konsuliniai pareigūnai yra įpareigoti persiųsti tokius jų patvirtintus pareiškimus paveldėjimo procedūrą vykdančiam notarui.

5.3 Priimti pareiškimą dėl testamentinės išskirtinės priėmimo arba atsisakymo?

Testamentinės išskirtinės institutu testamentinės išskirtinės gavėjams suteikiama teisė reikalauti, kad testamentinės išskirtinės vykdytojas perduotų testamentinės išskirtinės objektą. Norėdamas gauti testamentinę išskirtinę, jos gavėjas privalo testamentinės išskirtinės vykdytojui pateikti reikalavimą dėl testamentinės išskirtinės vykdymo. Testatorius gali nustatyti įpėdiniui arba kitam testamentinės išskirtinės gavėjui įpareigojimą vykdyti testamentinę išskirtinę. Testatoriui nepaskyrus testamentinės išskirtinės vykdytojo, vykdytojo vaidmuo pereina įpėdiniui.

Palikimo priėmimo arba atsisakymo nuostatos taikomos ir testamentinės išskirtinės priėmimui arba atsisakymui, todėl jeigu iki atsisakymo termino nepateikiamas pareiškimas dėl testamentinės išskirtinės atsisakymo, testamentinė išskirtinė laikoma priimta. Jeigu testamentinės išskirtinės gavėjas nori atsisakyti testamentinės išskirtinės, pareiškimas dėl atsisakymo turi būti pateiktas per įstatyme nustatytą trijų mėnesių atsisakymo laikotarpį, kuris pradedamas skaičiuoti nuo testatoriaus mirties ir nuo tos dienos, kai asmuo sužinojo apie teisę gauti testamentinę išskirtinę.

Vykdydamas paveldėjimo procedūrą, notaras susisieks su visais testamente nurodytais testamentinės išskirtinės gavėjais ir informuoja juos apie teises į testamentinę išskirtinę. Prieš pateikdamas reikalavimą dėl testamentinės išskirtinės vykdymo testamentinės išskirtinės gavėjas turi teisę gauti su testamentine išskirtine susijusią informaciją. Kaip ir palikimo priėmimas, pareiškimas dėl testamentinės išskirtinės priėmimo arba panaikinimo yra neatšaukiamas. Siekdamas pagrįsti savo teises, testamentinės išskirtinės gavėjas turi teisę prašyti paveldėjimo procedūrą vykdančio notaro išduoti liudijimą (testamentinės išskirtinės gavėjo liudijimas), susijusį su iš testamentinės išskirtinės kylančiu reikalavimu.

Jeigu testamentinė išskirtinė yra susijusi su nekilnojamoju turtu arba kitu objektu, dėl kurio sandomį turi patvirtinti notaras, testamentinės išskirtinės vykdytojo ir testamentinės išskirtinės gavėjo sutartis dėl testamentinės išskirtinės perdavimo taip pat turi būti tvirtinama notaro.

Testamentinės išskirtinės gavėjas, kuris yra įpėdinis, turi teisę į testamentinę išskirtinę, net jeigu jis atsisako palikimo.

5.4 Priimti pareiškimą dėl privalomosios palikimo dalies priėmimo arba atsisakymo?

Privalomoji palikimo dalis yra prievolių teisėje nustatytas piniginis reikalavimas įpėdiniui ir jis turi būti pareiškiamas įpėdiniams. Teisė gauti privalomąją palikimo dalį atsiranda palikimo atsiradimo momentu. Norint gauti privalomąją palikimo dalį nebūtina teikti prašymo notarui.

Jeigu testatorius testamentu arba paveldėjimo susitarimu atėmė paveldėjimo teisę iš palikuonio, tėvo (motinos) ar sutuoktinio, kurie turi teisę paveldėti pagal įstatymą ir kurių atžvilgiu testatorius mirties metu turi išlaikymo prievolę pagal Šeimos teisės įstatymą, arba testatorius sumažino jų palikimo dalį, palyginti su jų dalimis paveldint pagal įstatymą, tokie asmenys turi teisę reikalauti, kad įpėdiniai perduotų jiems privalomąją palikimo dalį.

Remdamasis notaro patvirtintu įpėdinio, testamento vykdytojo arba teisę gauti privalomąją palikimo dalį turinčio asmens prašymu, notaras patvirtina reikalavimo dėl privalomosios palikimo dalies liudijimą, kuris taip pat vadinamas privalomosios palikimo dalies gavėjo liudijimu. Privalomosios palikimo dalies gavėjo liudijime nurodomas gavėjas ir privalomosios palikimo dalies pagal įstatymą dydis.

Teisės į privalomąją palikimo dalį galima atsisakyti testatoriaus ir teisę į palikimą turinčio asmens sudarytame paveldėjimo susitarime. Susitarimą turi patvirtinti notaras.

6 Trumpai aprašykite nacionalinės teisės procedūrą, pagal kurią sprendžiami paveldėjimo klausimai, įskaitant turto realizavimo ir padalijimo klausimus (taip pat nurodykite, ar paveldėjimo procedūrą turi pradėti teismas ar kita kompetentinga institucija, ar ji pradedama automatiškai).

Atsiradus palikimui, t. y. mirus testatoriui, palikimas pereina įpėdiniams, kuriais gali būti įpėdiniai pagal paveldėjimo susitarimą, įpėdiniai pagal testamentą arba įpėdiniai pagal įstatymą.

Norėdamas nustatyti galimybę paveldėti, įpėdinis, testatoriaus kreditorius, testamentinės išskirtinės gavėjas arba kitas teisę į palikimą turintis asmuo gali pradėti paveldėjimo procedūrą. Asmuo, kuris nori pradėti procedūrą, privalo kreiptis į notarą; notaras šiuo tikslu parengia ir patvirtina prašymą. Procedūrą gali vykdyti tik notaras; todėl jeigu, gavęs prašymą, vienas notaras jau pradėjo paveldėjimo procedūrą, kitas notaras, priėmęs vėlesnį prašymą, perduoda jį paveldėjimo procedūrą vykdančiam notarui.

Įpėdinis gali priimti testamentinę išskirtinę arba jos atsisakyti. Paveldėjimo teisės galima atsisakyti per trijų mėnesių laikotarpį. Šis laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo to momento, kai įpėdinis sužino arba turėjo sužinoti apie testatoriaus mirtį ir savo paveldėjimo teisę. Jeigu įpėdinis per šį terminą neatsisako palikimo, laikoma, kad jis jį priėmė. Siekdamas priimti palikimą, įpėdinis taip pat gali prieš pasibaigiant minėtam terminui kreiptis į paveldėjimo procedūrą vykdančią notarą.

Įpėdinio sprendimas priimti palikimą arba jo atsisakyti yra neatšaukiamas. Atsisakius palikimo, jo nebegalima priimti; priėmus palikimą, jo nebegalima atsisakyti. Šis principas taip pat taikomas testamentinės išskirtinės priėmimui ir atsisakymui, išskyrus atvejus, kai testamentinės išskirtinės gavėjai, kurie yra ir įpėdiniai, turi teisę į testamentinę išskirtinę, net jeigu atsisakė palikimo.

Pareiškimas dėl palikimo priėmimo ir atsisakymo turi patvirtinti notaras.

7 Kaip ir kada asmuo tampa įpėdiniu ir testamentinės išskirtinės gavėju?

Palikimas atsiranda mirus asmeniui. Atsiradęs palikimas pereina įpėdiniui. Paveldėjimo pagrindas yra įstatymas arba paskutinė testatoriaus valia, kurią jis pareiškė testamente arba paveldėjimo susitarime. Paveldėjimo teisė pagal paveldėjimo susitarimą turi didesnę galią nei testamente nustatyta paveldėjimo teisė, o abi šios teisės turi didesnę galią nei paveldėjimo teisė pagal įstatymą.

Norint gauti palikimą, nereikia pateikti atskiro prašymo. Priėmus palikimą, visos testatoriaus teisės ir pareigos pereina įpėdiniui, išskyrus tas teises ir pareigas, kurios, atsižvelgiant į jų pobūdį, yra neatsiejamai susijusios su testatoriaus asmeniu arba kurių pagal įstatymą negalima perleisti. Įpėdiniui priėmus palikimą, nuosavybė laikoma į palikimo objektus perduota atgaline data nuo palikimo atsiradimo. Jeigu palikimą priėmė daugiau nei vienas įpėdinis (keletas įpėdinių), palikimas jiems priklauso bendrai.

Kiekvienas veiksnius asmuo yra vertas palikimo, tai pasakytina apie fizinius asmenis, kurie yra gyvi testatoriui mirus, ir apie tuo metu veikusius juridinius asmenis. Laikoma, kad atsiradus palikimui gimęs vaikas yra vertas gauti palikimą po to, kai atsirado palikimas, jeigu vaikas buvo pradėtas prieš palikimo atsiradimą. Laikoma, kad testamento arba paveldėjimo susitarimo pagrindu įsteigtas fondas veiks palikimo atsiradimo metu, jeigu vėliau jis įgyja juridinio asmens teises.

Pergyvenęs sutuoktinis neturi paveldėjimo teisės arba pirmenybės teisės į palikimo dalį, jeigu testatorius prieš mirtį pateikė prašymą nutraukti santuoką arba reikalavo duoti rašytinį sutikimą nutraukti santuoką, arba savo mirties metu turėjo teisę pateikti prašymą dėl santuokos pripažinimo negaliojančia ir pateikė tokį prašymą teismui.

Tėvas (motina), iš kurio visiškai atimtos globos teisės, negali būti teisėtu vaiko įpėdiniu.

Esant toliau nurodytoms sąlygoms jas atitinkantis asmuo nėra vertas palikimo:

asmuo tyčia ir neteisėtai sukėlė arba bandė sukelti testatoriaus mirtį;

dėl asmens tyčinių ir neteisėtų veiksnių testatorius atsidūrė padėtyje, kurioje negalėjo išreikšti arba atšaukti savo testamentinių ketinimų;

asmuo per prievartą arba apgaulės būdu sutrukdė testatoriui pareikšti arba pakeisti testamentinę valią arba tokiu pat būdu įtikino testatorių pareikšti arba pakeisti testamentinę valią, kai testatorius jau nebegalėjo pareikšti tikrųjų testamentinių ketinimų;

asmuo tyčia ir neteisėtai pašalino arba sunaikino testamentą arba paveldėjimo susitarimą, kai testatorius nebegalėjo jo atnaujinti;

asmuo suklastojo testatoriaus sudarytą testamentą arba paveldėjimo sutartį arba šių dokumentų dalį.

Pagal Estijos teisę privalomosios palikimo dalies gavėjas nelaikomas įpėdiniu; privalomosios palikimo dalies gavėjas pagal prievolių teisę įpėdiniui gali pareikšti mokėtiną reikalavimą. Teisė reikalauti, kad įpėdiniai perduotų privalomąją palikimo dalį atsiranda, jeigu testatorius testamentu arba paveldėjimo susitarimu atėmė paveldėjimo teisę iš palikuonio, tėvo (motinos) ar sutuoktinio, kurie turi teisę paveldėti pagal įstatymą ir kurių atžvilgiu testatorius mirties metu turi išlaikymo prievolę pagal Šeimos teisės įstatymą, arba testatorius sumažino jų palikimo dalį, palyginti su jų dalimis paveldint pagal įstatymą.

Privalomosios palikimo dalies dydis sudaro pusę palikimo dalies, kurią įpėdinis gautų paveldėdamas pagal įstatymą, jeigu visi įpėdiniai pagal įstatymą priimtų palikimą, vertės.

Paveldėjimo procedūrą, remdamasis notaro patvirtintu prašymu, gali pradėti įpėdinis, testatoriaus kreditorius, testamentinės išskirtinės gavėjas arba kitas teisė į palikimą turintis asmuo. Paveldėjimo procedūrą vykdo Estijos notaras, kurio biure buvo pradėta paveldėjimo procedūra ir kuris paveldėjimų registre padaro įrašą, kad veikia kaip paveldėjimo procedūros vykdytojas. Procedūrą gali vykdyti vienas notaras; todėl jeigu, gavęs prašymą, vienas notaras jau pradėjo paveldėjimo procedūrą, kitas notaras, priėmęs vėlesnį prašymą, perduoda jį paveldėjimo procedūrą vykdančiam notarui. Notaras patvirtina paveldėjimo teisės liudijimą, jeigu pateikiami pakankami įpėdinio paveldėjimo teisės įrodymai. Jeigu yra keletas įpėdinių, notaras nurodo kiekvienam įpėdiniui priklausančios palikimo dalies dydį.

Įpėdinis gali priimti palikimą arba jo atsisakyti. Jeigu paveldėjimo teisę turintis asmuo per tris mėnesius nuo to momento, kai sužinojo arba turėjo sužinoti apie savo paveldėjimo teisę, neatsisako palikimo, laikoma, kad jis jį priėmė. Palikimo atsisakęs asmuo išvengia su paveldėjimu susijusių teisinių pasekmių.

8 Ar įpėdiniai atsako už mirusiojo skolas, ir jei taip, kokiomis sąlygomis?

Taip, įpėdinis yra įpareigotas įvykdyti visas testatoriaus prievolės. Jeigu palikimo nepakanka, įpėdinis prievolės vykdo iš nuosavo turto, išskyrus atvejus, kai įpėdinis, sudarius palikimo apyrašą, įvykdė prievolės pagal įstatyme nustatytą procedūrą, palikimui paskelbiamas bankrotas arba bankroto byla sumažinus kreditorinius įsipareigojimus nutraukia nepaskelbus bankroto.

Jeigu įpėdinis prašo sudaryti palikimo apyrašą, įpėdinio kreditoriams draudžiama iš šio palikimo tenkinti piniginius reikalavimus, nukreiptus į įpėdinį, iki bus parengtas palikimo apyrašas, tačiau ne ilgiau nei iki apyrašo sudarymo termino pabaigos. Sudarius palikimo apyrašą, įpėdinio atsakomybė už prievolės, susijusias su palikimu, negali viršyti palikimo vertės.

9 Kokių dokumentų ir (arba) informacijos paprastai reikalaujama registruojant nekilnojamąjį turtą?

Jeigu testatoriui priklausė nekilnojamas turtas, įrašas žemės kadastrė nustoja galioti testatoriui mirus, atsižvelgiant į tai, kad į žemės kadastrą įrašytas asmuo, kaip teisės į nekilnojamąjį daiktą savininkas, nebėra asmuo, kuriam faktiškai priklauso teisė į nekilnojamąjį daiktą (pagal materialinę teisę), nes, atsiradus palikimui, visas testatoriaus turtas pereina kitam asmeniui – įpėdiniui.

Norint žemės kadastrė padaryti įrašą apie įpėdinį arba įpėdinius, naujas teisės į nekilnojamąjį daiktą savininkas privalo pateikti registracijos prašymą ir prie jo būtinai pridėti paveldėjimą pagal įstatymą pagrindžiantį dokumentą, t. y. paveldėjimo teisės liudijimą.

Jeigu teisė į nekilnojamąjį daiktą buvo perduota keletui įpėdinių bendrai naudoti, vieno iš įpėdinių pareiškimo pakanka įrašui ištaisyti, o kiti įpėdiniai nelaikomi susijusiais, t. y. įrašui padaryti jų sutikimas nebūtinai, nes įpėdinis negali užkirsti kelio tam, kad teisė, kuri jam jau buvo perduota, taptų matoma žemės kadastrė. Tas pats principas taikomas, jeigu perduodama dalis keletui įpėdinių priklausančios bendrai naudojamos teisės.

Teisės aktuose nustatyti specialūs reikalavimai, kurie taikomi, jeigu pagal paveldėjimo teisės liudijimą sutuoktinių turtiniams santykiams buvo taikomas bendrosios jungtinės nuosavybės režimas. Tokiu atveju kiekvienas konkretus objektas gali būti bendraja jungtine nuosavybe arba atskirąja nuosavybe, ir šio klausimo negalima išspręsti tvirtinant paveldėjimo teisės liudijimą.

Be to, teisės aktuose yra nustatytos išimties, kurios taikomos tais atvejais, kai įpėdiniai pasidalijo palikimą siekdami panaikinti bendrą turtą ir nustatė, kurie palikimo daiktai ar jų dalys arba teisės ir prievolės priklausys kiekvienam iš įpėdinių ir kuriam konkrečiam įpėdiniui liks palikimo nekilnojamas turtas.

Jeigu testatorius niekada nebuvo sudaręs santuokos, norint ištaisyti duomenis žemės kadastrė, būtina pateikti šiuos dokumentus:

paveldėjimo teisės liudijimą,

notaro patvirtintą arba skaitmeniniu parašu pasirašytą registracijos prašymą; registracijos prašymas, pasirašomas skaitmeniniu parašu, turi būti parengiamas ir pateikiamas žemės kadastrė departamentui per žemės kadastrė portalą (<https://kinnistuportaal.riik.ee/KAEP/Login.aspx>); į portalą galima pateikti naudojant Estijos **tapatybės kortelę, mobiliją tapatybės kortelę**, tam tikras užsienio tapatybės korteles arba per valstybės portalą <http://www.eesti.ee>.

Už įrašo žemės kadastrė taisymą nereikia mokėti jokių valstybės rinkliavų.

Tokiu atveju visi paveldėjimo teisės liudijime nurodyti įpėdiniai į žemės kadastrą įrašomi kaip bendrasavininkiai.

Lygiai taip pat, jeigu palikimas padalijamas keletui įpėdinių, o nekilnojamąjį daiktą išlaiko konkretus įpėdinis, norint žemės kadastrė iš dalies pakeisti įrašą, būtina pateikti šiuos dokumentus:

Estijos notaro patvirtintą susitarimą dėl palikimo padalijimo,

registracijos prašymą (gali būti įtrauktas į pirmiau minėtą notaro patvirtintą susitarimą dėl palikimo padalijimo).

Už įrašo žemės kadastrė pakeitimą iš dalies reikia sumokėti valstybės rinkliavą.

Tokiu atveju asmuo, kuris susitarime dėl turto padalijimo nurodytas kaip asmuo, kuriam pagal susitarimą suteikta nuosavybės teisė į konkretų nekilnojamąjį daiktą, žemės kadastrė įrašomas kaip turto savininkas.

Kad galėtų patvirtinti susitarimą dėl palikimo padalijimo, notarui būtina pateikti paveldėjimo teisės liudijimą.

Jeigu testatoriaus santuoka buvo nutraukta iki palikimo atsiradimo arba pasibaigė testatoriui mirus, tačiau palikimui priklausantis nekilnojamas turtas nebuvo bendroji buvusių sutuoktinių nuosavybė, siekiant ištaisyti įrašą žemės kadastrė, būtina pateikti šiuos dokumentus:

paveldėjimo teisės liudijimą,

nuosavybės teisės liudijimą, kuriuo įrodoma, kad turtas yra atskiroji testatoriaus nuosavybė,

notaro patvirtintą arba skaitmeniniu parašu pasirašytą registracijos prašymą; registracijos prašymas, pasirašomas skaitmeniniu parašu, turi būti parengiamas ir pateikiamas žemės kadastrė departamentui per žemės kadastrė portalą (<https://kinnistuportaal.riik.ee>); į portalą galima pateikti naudojant Estijos **tapatybės kortelę, mobiliją tapatybės kortelę**, tam tikras užsienio tapatybės korteles arba per valstybės portalą <http://www.eesti.ee>.

Už įrašo žemės kadastrė taisymą nereikia mokėti jokių valstybės rinkliavų.

Visi paveldėjimo teisės liudijime nurodyti konkretūs įpėdiniai įrašomi į žemės kadastrą.

Norėdamas, kad notaras patvirtintų nuosavybės teisę, pareiškėjas turi notarui įrodyti, kad tai buvo vienintelio sutuoktinio nuosavybė (atskiroji nuosavybė).

Paprastai notarui reikėtų pateikti dokumentus, kurie buvo pagrindas įsigyti turtą, jeigu notaras negali jų gauti, įrodyti, kad sutuoktiniai pasidalijo turtą, arba nurodyti konkretų atskirąją nuosavybę sudarantį turtą (pvz., pateikiant vedybinę sutartį, susitarimą dėl bendrosios jungtinės nuosavybės padalijimo, kitą atskirojo turto įsigijimą pagrindžiantį dokumentą, pvz., dovanojimo sutartį ir pan.).

Jeigu testatoriaus santuoka buvo nutraukta iki palikimo atsiradimo arba pasibaigė testatoriui mirus, o palikimui priklausantis nekilnojamas turtas buvo bendroji buvusių sutuoktinių nuosavybė, siekiant ištaisyti įrašą žemės kadastrė, būtina pateikti šiuos dokumentus:

paveldėjimo teisės liudijimą,

nuosavybės teisės liudijimą, kuriuo įrodoma, kad turtas buvo bendroji testatoriaus ir buvusio sutuoktinio nuosavybė,

notaro patvirtintą arba skaitmeniniu parašu pasirašytą registracijos prašymą; registracijos prašymas, pasirašomas skaitmeniniu parašu, turi būti parengiamas ir pateikiamas žemės kadastrė departamentui per žemės kadastrė portalą (<https://kinnistuportaal.riik.ee>); į portalą galima pateikti naudojant Estijos **tapatybės kortelę, mobiliją tapatybės kortelę**, tam tikras užsienio tapatybės korteles arba per valstybės portalą <http://www.eesti.ee>.

Už įrašo žemės kadastrė taisymą nereikia mokėti jokių valstybės rinkliavų.

Visi paveldėjimo teisės liudijime nurodyti įpėdiniai ir pergyvenęs sutuoktinis arba buvęs sutuoktinis įrašomi į žemės kadastrą, nepaisant to, ar jie yra įpėdiniai.

Norėdamas, kad notaras patvirtintų nuosavybės teisę, pareiškėjas turi notarui įrodyti, kad tai buvo bendroji jungtinė nuosavybė. Paprastai notarui reikėtų pateikti dokumentus, kurie buvo pagrindas įsigyti turtą, jeigu notaras negali jų gauti (be kita ko, reikėtų pateikti susitarimą dėl bendrosios jungtinės nuosavybės padalijimo, vedybinę sutartį).

Jeigu testatoriaus santuoka buvo nutraukta iki palikimo atsiradimo arba pasibaigė testatoriui mirus, o palikimo nekilnojamas turtas buvo bendroji buvusių sutuoktinių nuosavybė ir palikimas padalijamas keletui įpėdinių, kai nekilnojamas turtas priklauso konkrečiam įpėdiniui, siekiant iš dalies pakeisti įrašą žemės kadastrė, būtina pateikti šiuos dokumentus:

nuosavybės teisės liudijimą ir susitarimą dėl sutuoktinių bendrosios jungtinės nuosavybės padalijimo, kurį patvirtino Estijos notaras, registracijos prašymą (gali būti įtrauktas į pirmiau minėtą notaro patvirtintą susitarimą dėl bendrosios jungtinės nuosavybės padalijimo ir palikimo padalijimo). Už įrašo žemės kadastrė keitimą reikia sumokėti valstybės rinkliavą.

Todėl, padalijus sutuoktinių bendrąją jungtinę nuosavybę, testatorius ir pergyvenęs sutuoktinis į žemės kadastrą įrašomi kaip savininkai atsižvelgiant į jiems teisėtai priklausančias palikimo dalis. Paveldėjimo teisės liudijime nurodyti įpėdiniai, kuriems pagal susitarimą perduodama nuosavybės teisė į konkretų nekilnojamąjį turtą, į žemės kadastrą įrašomi kaip testatoriaus privalomosios palikimo dalies savininkai. Jeigu įpėdiniams priklausanti privalomoji palikimo dalis jiems padalijama, nurodoma kiekvienam įpėdiniui priklausanti privalomoji palikimo dalis.

Norėdamas, kad notaras patvirtintų nuosavybės teisę, pareiškėjas turi notarui įrodyti, kad tai buvo bendroji jungtinė nuosavybė.

Šiuo atveju galima pasinaudoti kita galimybe, t. y. norint iš dalies pakeisti įrašą žemės kadastrė, galima pateikti šiuos dokumentus:

Estijos notaro patvirtintą susitarimą dėl buvusių sutuoktinių bendrosios jungtinės nuosavybės padalijimo ir susitarimą dėl palikimo padalijimo, registracijos prašymą (gali būti įtrauktas į pirmiau minėtą notaro patvirtintą susitarimą dėl bendrosios jungtinės nuosavybės padalijimo ir palikimo padalijimo). Už įrašo žemės kadastrė keitimą reikia sumokėti valstybės rinkliavą.

Asmuo, kuris susitarime dėl turto padalijimo nurodytas kaip asmuo, kuriam pagal susitarimą suteikta nuosavybės teisė į konkretų nekilnojamąjį daiktą, žemės kadastrė įrašomas kaip turto savininkas.

Norėdamas, kad notaras patvirtintų nuosavybės teisę, pareiškėjas turi notarui įrodyti, kad tai buvo bendroji jungtinė nuosavybė.

9.1 Ar administratorius skiriamas privalomai arba privalomai to paprašius? Jei jis skiriamas privalomai arba privalomai to paprašius, kokių veiksmų tam reikia imtis?

Testatoriaus mirties atveju teismas įgyvendina palikimo valdymo priemones, jeigu:

nežinomas nė vienas įpėdinis,

palikimo buvimo vietoje nėra nė vieno įpėdinio,

nežinoma, ar įpėdinis priėmė palikimą,

įpėdinio veiksnumas yra apribotas ir jis neturi paskirto globėjo,

galioja kiti įstatyme nustatyti pagrindai.

Palikimo valdymo priemonės: palikimo administravimo organizavimas ir Civilinio proceso kodekse nustatytų ieškinio užtikrinimo priemonių taikymas. Teismas paskiria administratorių, kuris valdo palikimą.

Teismas valdymo priemones įgyvendina savo iniciatyva, išskyrus atvejus, kai teisės aktuose nustatyta kitaip. Teismas sprendimą dėl palikimo valdymo priemonių taikymo taip pat gali priimti testatoriaus kreditoriaus, testamentinės išskirtinės gavėjo arba bet kurio kito asmens, turinčio teisę pareikšti reikalavimą dėl palikimo, prašymu, jeigu netaikant valdymo priemonių gali kilti pavojus, kad pirmiau minėtiems asmenims priklausantis reikalavimas nebus patenkintas iš palikimo turto. Kilus ginčui dėl to, kas turi teisę paveldėti, teismas sprendimą dėl palikimo valdymo priemonių taikymo taip pat gali priimti asmens, kuris prašo pripažinti paveldėjimo teisę, prašymu.

Jeigu nevykdomas testamentinis nurodymas, teismas gali paskirti administratorių, kad šis įvykdytų nurodymą remdamasis suinteresuoto asmens prašymu.

Turto, kuriam taikomas vykdymas pagal testamentinį nurodymą, atžvilgiu administratorius turi testamentinio vykdytojo teises ir pareigas.

Nacionalinės ir vietos valdžios institucijos, notarai ir antstoliai privalo informuoti teismą apie poreikį įgyvendinti valdymo priemones, jeigu apie tai sužino.

9.2 Kas įgaliotas vykdyti mirusiojo paskutinę valią ir (arba) administruoti turtą?

Jeigu palikimui taikomos valdymo priemonės dar nebuvo įgyvendintos, palikimo įpėdiniai palikimą administruoja bendrai. Įpėdiniai turi pareigą įvykdyti testamentinę pareikštą valią, įskaitant palikimo perdavimą pagal testamente pareikštą valią.

Jeigu palikimo įgyvendinimo priemonės buvo įgyvendintos, palikimą administruoja teismo paskirtas administratorius, kuriam teismas gali duoti nurodymus dėl turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo. Administratorius palikimu gali disponuoti tik siekdamas įvykdyti savo pareigas ir padengti su palikimo administravimu susijusias išlaidas. Administratorius laikosi teisės aktuose nustatytų palikimo administratoriaus pareigų.

Jeigu testamentu paskiriamas testamentinio vykdytojas, įpėdinis negali disponuoti palikimo objektais, kurių reikalauja testamentinio vykdytojas, siekdamas įvykdyti savo pareigas. Testamentinio vykdytojas yra įpareigotas administruoti turtą apdairiai ir perduoti įpėdiniams objektus, kurių jam nereikia norint įvykdyti testamentą. Iki to laiko, kai įpėdinis priima palikimą, testamentinio vykdytojas yra įpareigotas vykdyti palikimo administratoriaus pareigas arba pateikti prašymą dėl palikimo administravimo.

9.3 Kokie yra administratorių įgaliojimai?

Palikimo administratoriaus teisės, pareigos ir kompetencija

Apdairiai administruoti turtą ir užtikrinti jo apsaugą.

Iš palikimo mokėti išlaikymą šeimos nariams, kurie su testatoriumi gyveno iki jo mirties ir buvo jo išlaikomi.

Iš palikimo turto vykdyti įsipareigojimus, susijusius su palikimu, ir atsiskaityti už palikimo administravimą teismui ir įpėdiniams.

Perimti įpėdinio arba trečiosios šalies disponuojamą palikimą arba užtikrinti, kad palikimas nuo įpėdinio turto būtų atskirtas bet kuriuo kitu būdu, jeigu tai yra būtina siekiant apsaugoti palikimą.

Prireikus teikti notarui prašymą pradėti paveldėjimo procedūrą arba imtis kitų priemonių siekiant nustatyti įpėdinio tapatybę, jeigu Estijos notarai neturi kompetencijos vykdyti paveldėjimo procedūras.

Sudaręs palikimo apyrašą, palikimo administratorius patenkina palikimo apyraše nurodytus reikalavimus, kurių įvykdymo terminas yra suėjęs. Palikimo administratorius reikalavimus, kurių vykdymo terminas dar nesuėjęs, gali patenkinti tik gavęs įpėdinio sutikimą. Jeigu teismas taip pat priėmė sprendimą dėl palikimo valdymo priemonių taikymo testatoriaus kreditoriaus, testamentinės išskirtinės gavėjo arba bet kurio kito asmens, turinčio teisę pareikšti reikalavimą dėl palikimo, prašymu, tais atvejais, kai, netaikant valdymo priemonių, gali kilti pavojus, kad pirmiau minėtiems asmenims priklausantis reikalavimas nebus patenkintas iš palikimo turto, reikalaujama, kad administratorius, sudaręs palikimo apyrašą, iš palikimo turto teisės aktuose nurodyta eilės tvarka patenkintų visus apyraše nurodytus reikalavimus. Įpėdiniui palikimas gali būti perduodamas tik patenkinus reikalavimus.

Jeigu palikimo nepakanka visiems reikalavimams patenkinti ir įpėdinis nesutinka patenkinti reikalavimų iš nuosavo turto, reikalaujama, kad palikimo administratorius arba įpėdinis skubiai pateiktų prašymą paskelbti palikimo bankrotą. Administratorius palikimu gali disponuoti tik siekdamas įvykdyti su juo susijusias pareigas ir padengti su palikimo administravimu susijusias išlaidas. Administratorius neturi teisės be teismo leidimo disponuoti palikimui priklausančiu nekilnojamuoju turtu. Ši taisyklė netaikoma tuo atveju, kai per šešis mėnesius nuo palikimo atsiradimo nebuvo nustatyta nė vieno įpėdinio arba

jeigu palikimą priėmęs įpėdinis per šešis mėnesius nuo palikimo priėmimo nepradėjo jo administruoti; tokiu atveju administratorius, sudaręs palikimo apyrašą, gali parduoti palikimo turtą ir deponuoti už parduotą palikimo turtą gautus pinigus.

Įpėdinis neturi jokios teisės disponuoti palikimu, kuriam administruoti paskirtas administratorius.

Palikimo administratorius turi teisę gauti užmokesį už savo pareigų vykdymą, o šio užmokesčio dydį nustato teismas.

Testamento vykdytojo teisės, pareigos ir kompetencija

Testamento vykdytojas vykdo įstatyme nustatytas pareigas, išskyrus atvejus, kai testamente nustatyta kitaip. Testamentas vykdytojas gali nukrypti nuo testamente nustatytų pareigų suinteresuotiems asmenims sutikus, jeigu tai suderinama su testatoriaus testamentinių ketinimų vykdymu.

Testamento vykdytojas turi pareigą skubiai priimti pareigą pateikti įpėdiniui paveldėjimo objektų sąrašą, kuris yra reikalingas jo pareigoms įvykdyti.

Iki to laiko, kai įpėdinis priims palikimą, testamentas vykdytojas yra įpareigotas vykdyti administratoriaus pareigas arba pateikti prašymą dėl palikimo administravimo.

Reikalaujama, kad testamentas vykdytojas vykdytų testamentines išskirtines, testamentines pareigas, testamentinius nurodymus ir kitas iš testamentas arba paveldėjimo susitarimo kylančias pareigas.

Reikalaujama, kad testamentas vykdytojas palikimą administruotų apdairiai ir užtikrintų palikimo, kuris yra reikalingas jo pareigoms vykdyti, apsaugą.

Reikalaujama, kad testamentas vykdytojas imtųsi disponuoti palikimo objektu arba kitais būdais užtikrintų, kad objektas būtų atskirtas nuo įpėdinių turto, jeigu to reikia siekiant vykdyti testamentas vykdytojo pareigas.

Testamento vykdytojas turi teisę priimti su paveldėjimu susijusias pareigas ir disponuoti palikimo objektais, jeigu tai yra būtina testamentas vykdytojo pareigoms vykdyti.

Jeigu testatorius pareiškė valią dėl palikimo padalijimo, testamentas vykdytojas padalija palikimą įpėdiniams.

Testamento vykdytojas turi teisę atstovauti įpėdiniui arba testamentinės išskirtinės gavėjui tiek, kiek tai yra būtina testamentas vykdytojo pareigoms vykdyti.

Reikalaujama, kad testamentas vykdytojas perduotų įpėdiniui palikimo objektus, kuriais disponuoja ir kurių jam nereikia savo pareigoms vykdyti.

Jeigu testamentas vykdytojas neprivalo asmeniškai vykdyti testatoriaus valios, testamentas vykdytojas gali reikalauti, kad testamentą vykdytų įpėdinis.

Įpėdinis neturi teisės disponuoti palikimo objektais, kurie yra reikalingi testamentas vykdytojo pareigoms vykdyti.

Testamento vykdytojas atsako už bet kokią žalą, kurią neteisėtai sukėlė įpėdiniui arba testamentinės išskirtinės gavėjui pažeisdamas savo pareigas.

Reikalaujama, kad testamentas vykdytojas už savo veiklą atsiskaitytų įpėdiniams ir testamentinės išskirtinės gavėjams.

Būtinios išlaidos, kurias testamentas vykdytojas patiria vykdydamas savo pareigas, atlyginamos iš palikimo lėšų.

Testamento vykdytojas turi teisę reikalauti pagrįsto atlyginimo už savo veiklą, išskyrus atvejus, kai testamente nustatyta kitaip.

10 Kokie dokumentai vykdam paveldėjimo procedūrą ar ją užbaigus pagal nacionalinę teisę paprastai išduodami paveldėtojų statusui ir teisėms patvirtinti? Ar jie turi konkrečią įrodomąją galią?

Jeigu pateikiami pakankami įpėdinių paveldėjimo teisės ir jos masto įrodymai, notaras patvirtina paveldėjimo teisės liudijimą, kuriame nurodo kiekvieno įpėdinio palikimo dalies dydį, tačiau paveldėjimo teisės liudijime nenurodomas konkretus palikimo turtas.

Šis tinklalapis priklauso portalui [Jūsų Europa](#).

Laukiame jūsų [atsiliepimų](#) apie tai, kiek naudinga pateikta informacija.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Paskutinis naujinimas: 11/12/2020

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teisminio tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teisminis tinklas, nei Europos Komisija nepriima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos arba nurodytos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisyklės rasite puslapyje „Teisinė informacija“.